Ч. 76 Четверъ 8 цвѣтня (20) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улица Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверъ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Розрухи въ Бельґіи и Голяндіи.

Вôдъ коли перепала въ бельґійскôмъ парляментѣ справа загального права голосованя, кипить и варить ся въ цѣлôй Бельґіи а столиця краю, Брукселя, знаходить ся въ формальнôмъ станѣ облоги. Чимъ то все закôнчить ся, трудно нинѣ предвидѣти, бо розрухи стають чимъ разъ бôльши, ширять ся чимъ разъ дальше въ краю. Множество бельґійскихъ робôтникôвъ страйкує и богато фабрикъ перестало вже робити а до того всего прибувъ теперь ще й страйкъ робôтникôвъ въ копальняхъ вугля въ Монъ и его околици. Минувшои суботы була Брукселя въ правдивôмъ станѣ облоги. Жандармерія, поліція и ґвардія горожаньска переходила улицями мѣста та розгоняла товпы, зъ котрыми мусѣла неразъ вести кровану бійку. Кôлька днѣвъ тому назадъ побито, якъ звѣстно, и бурмістра Брукселѣ, Вульса, котрого пôдчасъ инспекцій, яку робивъ пôдъ ескортою жандармôвъ, обскочили соціялісты и побили такъ, що вôнъ ажъ зомлѣвъ. На щастє рана его показала ся не дуже небезпечна; его вдаривъ хтось боксеромъ, — не палицею, якъ то первѣстно доношено — и розваливъ єму голову.

Вôдъ позавчера стала ситуація въ Бельґіи ще грознѣйша, выглядає майже такъ, якъ колибъ вже прийшло до революцій. Прийшло вже навѣть до великого розливу крови. Міністеръ Дебіде выславъ окружникъ до всѣхъ бурмістрôвъ, въ котрôмъ заказує робôтникамъ всякихъ зборôвъ и походôвъ. Найнебезпечнѣйши мабуть розрухи проявили ся въ Монъ, де бурмістръ заказавъ зборы. Мимо того заказу зôбрало ся тамъ оногды о 3 год. по полудни на Великôй площи около 20.000 робôтникôвъ. Коли кôнна жандармерія и ґвардія горожаньска окружили площу, прийшло зъ робôтниками до кровавои бійки. Жандармерія почала стрѣляти и убила на мѣсци сѣмъ робôтникôвъ а 30 тяжко поранила. Робôтники почали тогды стрѣляти зъ револьверôвъ и поранили кôлькохъ жандармôвъ. Коли опôсля и ґвардія кинулась на робôтникôвъ и почала стрѣляти та богато зъ нихъ поранила, роздѣлили ся робôтники на двѣ части и напали на мѣсто. Ґвардія вôдперла приступъ и убила чотирохъ робôтникôвъ а богато арештувала.

Цѣла околиця коло Монъ и Шарльроа представляє ся теперь якъ оденъ великій таборъ военный. Правительство покликало пôдъ зброю двѣ клясы міліцій а войско одержало приказъ стрѣляти острыми набоями. Майже въ цѣлôй Бельґіи настали теперь страйки робôтничи и нема майже анѣ одного фабричного мѣсточка, де бы не було страйку. Число страйкуючихъ обчисляють теперь на 200.000. До кровавыхъ бійокъ прийшло було оногды также въ Куртрей, де убито одного робôтника а девять поранено, въ Ґентѣ, Фрамері и Жолімонъ. Въ мѣсточку Ґрамонъ забарикадували ся були робôтники въ однôй каварни и обкидали зъ вôдтамъ жандармерію камѣнємъ. Въ Нті Васмъ хотѣли робôтники высадити церковъ дінамітомъ у воздухъ. Зъ Рене доносять, що тамъ прийшло межи робôтниками а жандармеріею до формальнои битвы, въ котрôй тяжко поранено поручника жандармерій.

Розрухи бельґійски прибирають межинародный характеръ а правительство винить за нихъ французски впливы. Въ Брукселли наставъ великій переполохъ. Школы позамыкано и вôдкликано представленя театральни.

Чи соціялістичный рухъ въ Голяндіи стоить въ якôй звязи зъ робôтничимъ рухомъ въ Бельґіи, годѣ ще напевно сказати, але видко, що й тамъ дѣє ся мало не то само, що въ Бельґіи. Громада голяндскихъ соціялістôвъ напастувала кôлька днѣвъ тому королеву и здержавши кариту, котрою она ѣхала обкинула єѣ пашквілями. Теперь же доносять зъ Амстердаму, що три тысячѣ соціялістôвъ зробили королевôй велику демонстрацію выкрыкуючи: „Прочь зъ родиною Ораньскою!“ Пôдъ проводомъ якогось Фортуинса хотѣли они впасти до палаты королевои, але жандармерія ихъ розôгнала стрѣляючи до нихъ та поранивши 26 людей. Кромѣ того арештовано ще звышь 100 демонстрантôвъ.

Дописъ.

Зъ Ковалѣвки на Пôдгôрю коломыйскôмъ.

(Ревнѣ заходы душпастиря и вдячнôсть громады).

Громада тутешна Ковалѣвка належить до прихода Стопчатôвъ, де передъ двома роками яко завѣдатель парохіѣ приѣхавъ Вп. о. Альфредъ Николай Сѣменовичь. Въ сѣй парохіи треба було не одно зло направити, не тôлько въ церквахъ, но и въ громадѣ, бо тутка ґазеты „Хлібороб“ и „Народ“ засѣяли були зерно куколю и почали ширити безвѣрє. О. Сѣменовичь розпочавъ дѣло упорядкованємъ церквей и братства церковного, та утворивъ братство и сестрицѣ изъ молодежи крôмъ братства и сестрицъ старшихъ, а то длятого, щобы побожнôсть и моральнôсть ширила ся. Сей рев-

27)

КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ

Г. СУДЕРМАНА.

(Дальше).

До салѣ впроваджено знову Гальшку, смертельно блѣду, а Павло войшовъ знову поза кратки.

— Ще разъ напоминаю васъ — зачавъ председатель — щобы вы у всѣхъ подробицяхъ говорили правду, бо знаєте, що кожде слово вашого зôзнаня буде также потверджене присягою.

— Знаю се — сказавъ Павло.

— Однакъ вы знаєте вже, що маєте право вôдмовити зôзнаня, если думаєте або лякаєте ся, що тѣ зôзнаня могли бы стягнути судову кару на когось близького вамъ. Чи хочете и можете такъ якъ перше, скористати зъ того права?

— Нѣ.

То слово вымовивъ вôнъ певнымъ голосомъ, выразно, бо въ души его повстала певнôсть, що колибъ теперь мовчавъ, то добра слава Гальшки пропала бы на вѣки.

— А якъ моя присяга буде кривоприсягою? — обôзвавъ ся якійсь голосъ у глубинѣ его совѣсти. Але вже було запôзно.

— Отже.... по що ходили вы до города въ Гелененталю? — пытавъ председатель.

— Я бажавъ направити то, чимъ въ домѣ нашôмъ провинили ся противъ Дуґляса.

Шепôтъ немилого заводу и недовѣря розôйшовъ ся по сали.

— И длятого закрали ся вы до чужого города?

— Я чувъ непоборимє бажанє стрѣтити тамъ кого будь, щобы его перепросити за всю пригоду.

— И на то выбрали вы собѣ нôчь?

— Я не мôгъ заснути.

— Такъ се лише неспокôй загнавъ васъ тамъ?

— Такъ есть.

— А стрѣтили вы кого въ городѣ?

— Нѣ, не стрѣтивъ нѣкого.

— Чи були вы вже передъ тымъ, коли о тôй самôй порѣ въ городѣ?

Довга хвиля мовчаня; потôмъ вôдповѣдь „нѣ“ выйшла зъ устъ его, але тымъ разомъ тихо, мовь насильно выдерта совѣсти....

Натуга, зъ якою всѣ притомни слухали кождои его вôдповѣди, почала уступати, председатель зачавъ перекидати акты, а Гальшка все дивилась на него великими, позбавлеными блеску очима.

— Дежь вы були, коли найперше побачили огонь?

— Може о якихъ двайцять крокôвъ вôдъ геленентальского двора!

— И що вы тодѣ зробили?

— Я злякавъ ся дуже и побѣгъ сейчасъ черезъ луки до дому.

— Якою дорогою выбѣгли вы тодѣ зъ города?

— Черезъ парканъ.

— Отже вы не отвирали фôртки, котра зъ города веде на подвôрє?

— Нѣ.

— И не переходили попри фронтову фасаду двора?

— Нѣ.

Новый неспокôй появивъ ся мѣжь усѣми зôбраными. Малый чоловѣкъ зъ ключами вставъ и сказавъ:

— Пане прозидентъ, я прошу ще разъ переслухати панну Дуґлясъ въ тôй справѣ, що чула она тои ночи.

— Панно Дуґлясъ, прошу — вôдôзвавъ ся председатель.

Гальшка глянула довго на Павла и переступила судови кратки. Теперь стояли обоє побôчь себе, середъ широкои, набитои людьми судовои салѣ, мовь бы були злученѣ зъ собою.

— Коли васъ збудивъ блескъ пожару, вы почули наразъ якійсь бѣгъ. Куды то хтось бѣгъ?

— Въ сторону подвôря — вôдповѣла тихо, такъ, що ледви можна було почути.

— И чули вы докладно трѣскъ клямки при фôртцѣ города?

— Чула.

— Надумайтесь добре, панѣ, чи то вамъ

ный душпастирь спровадивъ до обохъ церквей прехороши фелоны, дальматики и инши рызы, хоругвы, образъ для братства, лѣхтарѣ и дзвоньи гармонійни и украсивъ памятникъ панщины хорошою каплицею. На то все грошей изъ церкви не много выдано, бо о. Сѣменовичь умѣвъ постарати ся о добровôльнй датки а решту своими власными грôшми доплачувавъ.

Проповѣди голосили ся не лишь рано въ недѣлѣ и свята но и пополудни окрôмъ катехізацій. Такихъ наукъ, якъ мы чули вôдъ незабутного намъ о. Сѣменовича, нѣгде вже учути не можемо; тй науки розрывали серце чоловѣка и мимоволѣ вытискали сльозы зъ очей людемъ найтвердшои натуры. Въ двохъ школахъ, котрй суть въ парохіи, учивъ Сѣменовичь реліґіи и спѣву що дня, а изъ такои ревнои працѣ неразъ занедужувавъ и дивно намъ було, що той отець духовный про свое здоровле не дбавъ а душу за свои овечки бувъ готовъ положити. Въ 1892 р., на Перенесенє мощей св. Николая вôдбула ся старанемъ о. Сѣменовича також місія духовна, на котру приѣхало 22 священикôвъ и прибуло бôльше якъ 5000 народа. Три мѣсяцѣ передъ ювилеемъ Святѣйшого Отця Папы Римского, нашъ отець духовный розпочали приготовленя, щобы въ честь Намѣстника Христового устроити вечеръ музикально-декляматорскій. Що було треба, справивъ своимъ коштомъ и учивъ молодѣжь спѣву та декламацій. Коли зближивъ ся день такъ великого Торжества, вороги церкви католицкои, деякй радикалы, хотѣли той вечеръ розбити, всѣлякими нечуваными сплетнями — но тое имъ не удало ся. Мы глядѣли на свого отця духовного якъ бы на ангела, слухали медоточивои его бесѣды и золотыхъ наукъ. Вечеръ удавъ ся прехорошо, духовеньство прибуло, люде зôйшли ся, братя нашй Поляки такожь прибули и около 500 участникôвъ переповнили велику салю школьну.

Послухайтежъ, милй читателѣ, дальше: Наша громада невеличка, но гордить ся честностію и побожностію, чого бй нѣхто не заперечить. Корчмы и жида у насъ нема; до церкви мы належали спôльно въ Стопчатовѣ; но о. Сѣменовичь замыcливъ заохотити насъ, щобы мы собѣ выбудовали церковь власну въ своѣй громадѣ и то ему удало ся. Мы до тыждня постарали ся о 1 моргъ ґрунту на цвинтарь, а отець духовный постарали ся, що той цвинтарь зновь до тыждня бувъ посвяченый. Той намъ такъ милый душпастирь робивъ для насъ все безкористно и зложивъ намъ кôлькасотъ зр. а. в. на будову церкви. Щаслива его рука: мы звозимо уже матеріялы на будову церкви и въ Бозѣ надѣя, до року, коли Господь дасть здоровля, запросимо его на посвячене новои церкви.

Подумайте дорогй братя, яка була розлука наша зъ такъ добрымъ отцемъ духовнымъ, коли вôнъ вôдъ насъ вôдъѣзджавъ, плачеви и риданю не було кôнця; плачемо и сумуемо ще й теперь, а память о нѣмъ въ нашôй громадѣ не загине вôдъ рода въ рôдъ. Вы Отче дорогій жийте многая лѣта, проживйте довгій вѣкъ, хочь поверхъ сто лѣтъ! Нехай Господь Богъ крѣпить Вашй силы, подасть здоровля и щастя, щобы Вы въ своѣмъ житю нѣколи не зазнали горя, щобы ласка Божа, гараздъ, веселôсть и радôсть рѣкою на Васъ спливали и днѣ Вашого житя усолоджали.

Судьба насъ розлучила, но мы потѣшаемо ся гадкою, що нашъ теперѣшный добрый, и рôвножь намъ милый и дорогій о. Парохъ, Николай Сѣчиньскій, поведе насъ дальше тою самою дорогою, що и Ваша Всечестнôсть, кобы лишь Господь Богъ давъ ему здоровля и вѣкъ довгій.

Въ доказъ, щобы хтось изъ ворогôвъ не заперечивъ намъ правды, сю дописъ пôдписуе цѣла зверхнôсть, рада громадска и братство церковне:

Василь Чукуръ, начальникъ громады; *Юрій Мочернюкъ*, заст. начальника; *Иванъ Мелникъ*, *Иванъ Боднарукъ*, асесоры; *Василь Ясинскій*, старшій братъ и радный; *Симеонъ Войнаровскій*, радный и писарь громадскій; *Михайло Чукуръ*, *Иванъ Боднарукъ* другій, *Иванъ Чукуръ*, *Василь Боднарукъ*, *Никола Бурдулянюкъ*, *Никола Лесюкъ*, *Никола Комищукъ*, *Михайло Мелникъ*, раднй и провізоры церковнй.

Переглядъ полiтичный.

На вѣденьскôй біржи розôйшлась була вчера вѣсть о замаху на сербского короля Александра и выкликала переполохъ та спадокъ курсôвъ, але пôзнѣйше показала ся безосновна и настало успокоене.

Угорске міністерство справъ внутрѣшныхъ заказало всякй зборы сполученй зъ церковными богослуженями пôдъ загрозою арештованя участникôвъ. Такожь не вôльно вôдбувати зборôвъ на мѣсцяхъ призначеныхъ на богослуженя. Заказъ той мае очевидно на цѣли здержати всяку аґітацію противъ заведеня цивільныхъ вѣнчань.

Маршалкомъ долѣшнои Австріѣ на мѣсце ґр. Кильского именованый бар. Ґуденусъ.

Соймъ долѣшного-австрійскій збере ся на засѣданя дня 20 с. м.

„Петерб. Вѣдом.“ довѣдують ся, що міністерство справъ заграничныхъ зажадало вôдъ правительства румуньского выплаты 5 міліонôвъ рублѣвъ, належачихъ ся ще зъ часôвъ войны зъ 1829 року. — Міністерство комунікацій мае незадовго заняти ся справою реґуляціѣ Днѣпра недалеко „порогôвъ“, а такожь уреґулюванемъ пограничнои части Вислы и Сяна.

Зъ Берлина заперечують вѣсть, мовъ бы то пара цѣсарска, вертаючи зъ Риму, мала поступити до Вѣдня.

Ситуація въ Бельґіи змѣнила ся вчера на лѣпше а то наслѣдкомъ ухваленя парляментомъ внесеня Ниссена. Пôсля того внесеня буде мати каждый Бельґійчикъ, що мае скôнченыхъ 25 лѣтъ и перебувае стало оденъ рôкъ въ якôйсь мѣсцевости, право голосованя. Крôмъ того признано батькамъ родины, котрй мають ґрунтъ або суть капиталистами, два а навѣть три голосы. Таке саме право будуть мати и люде зъ высшимъ образованемъ. Тымъ способомъ прибуде Бельґіи около 700.000 новыхъ голосôвъ. Внесенє Ниссена принято 119 голосами противъ 14. — Партія робôтнича ухвалила вчера выдати манифестъ взываючій робôтникôвъ до залишеня страйкôвъ.

Румуньскому міністрови доменъ, Карпови, зроблено опогды велику демонстрацію и обкидано его камѣнемъ, коли ѣхавъ зъ парляменту до дому. Коли поліція робила порядокъ, повылазили демонстранты на дахи домôвъ и зъ вôдтамъ кидали камѣнемъ. Причиною демонстрацій було предложене о таксахъ комунальныхъ въ парляментѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 19 цвѣтня.

— **Именованя и перенесеня.** Ц. к. Намѣстництво именувало комісарями надзору паровыхъ котлôвъ ц. к. надинжинера Конст Моравецкого въ Залѣщикахъ для повѣтôвъ: залѣщицкого, чортковского и гусятиньского; ц. к. адъюнкта будôвництва Льва Балтаровича для повѣтôвъ борщѣвского и городеньского. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла офіціяла почтового Осипа Сиочковича въ Решова до Кракова, а асистента Альфреда Фідерера въ Чорткова до Станиславова.

може такъ тôлько здавало ся, може лише причуло ся?

— Нѣ, не здавало ся, я чула докладно, — вôдповѣла тихо, але рѣшучо.

— Дякую; вже можете вернути на свое мѣсце.

Непевнымъ ходомъ вернула она на свое мѣсце. Вôдъ того, для неѣ такъ важного „нѣ“, она вдивлювалась въ Павла и не могла вôднятн очей вôдъ его лиця. Здавало ся, що по тôмъ словѣ все инше забула.

— Перескочивши парканъ, котрою дорогою бѣгли вы? — пытавъ предсѣдатель дальше, звертаючись до Павла.

— Полемъ бѣгъ я.

— А лѣсомъ не йшли вы нѣ трохи?

— Нѣ, вздовжь лѣса лишь бѣгъ я, о якихъ двѣста до триста крокôвъ вôдъ него.

— Чи на дорозѣ не стрѣтили вы нѣкого?

— Бачивъ, якъ якась тѣнь бѣгла въ напрямѣ до лѣса, а коли я надбѣгъ, наразъ щезла.

Новый шепôтъ перейшовъ цѣлу авдиторію, обжалованый поблѣдъ, а очи его замиготѣли непевнымъ блескомъ. Прокураторъ не спустивъ зъ него нѣ на хвилю ока.

Ще було кôлька менше важныхъ пытань, потôмъ дозволено вже Павлови усѣсти.

Прикликано матѣръ и сестры, але то, що они мали зôзнати, не мало майже нѣякого значѣня. Сестры дивились цѣкаво, майже зухвало довкола. Мати плакала, коли ѣй казали оповѣдати про хвилю, якъ она збудила ся пôдчасъ огню.

Павло чувъ ся гордымъ и щасливымъ, що Гальшки зовсѣмъ не зрадивъ. Дививъ ся передъ себе зъ усмѣхомъ и радъ бувъ зъ своеѣ вôдваги. Однакъ коли свѣдкôвъ заклыкали до зложеня присяги а вôнъ мавъ пôднести руку при вымовѣ слôвъ присяги, здавало ся ему, що сотнаровый тягаръ привѣсили ему до руки и що тихій сумный голосъ якійсь шепче ему въ ухо: „Не присягай!“

Однакъ присягнувъ.

Коли усѣвъ на своимъ мѣсци, той самъ голосъ вôдозвавъ ся зновъ: „А може ты кривоприсягнувъ?“ Мимоволѣ пôднявъ голову въ гору. И здало ся ему, що у воздусѣ попадъ головами людей пересунулась сѣра постать и легкимъ дыхомъ овѣяла его чоло.

Стягнувъ бровы зъ пересердя.

— А хочь бы я й кривоприсягнувъ, то хиба не зробивъ я сего для неи?

На хвилю якась дика радôсть напала его душу на ту думку, однакъ уже слѣдуючои хвилѣ страшный тягаръ упавъ ему на груди, стиснувъ за горло, звязавъ руки и ноги такъ, що здавалось — вôдъ теперь не зможе вже ихъ нѣколи порушити.

Чувъ монотонный голосъ адвокатôвъ, що вели розправу, але не звертавъ на се уваги. Разъ лише пôдорвало его щось, коли оборонець зъ ключами показавъ на него и своимъ тонкимъ, пискливымъ голосомъ сказавъ:

— Абожь и той свѣдокъ, панове присяжнй, котрый въ ночи въ дуже таемный способъ волочить ся по чужихъ городахъ и уживае всѣлякихъ психольоґічно неимовѣрныхъ оправданъ, щобы закрыти чулй причины своихъ нôчныхъ пригодъ, — чи можна ему вѣрити, коли каже, що наразъ побачивъ якусь тѣнь; котра ему наразъ щезла зъ очей, — тѣнь, котра неимовѣрно выроѣлась въ его умѣ, невмѣру розпаленôмъ? Щожь вôнъ тамъ робивъ у чужôмъ городѣ, панове присяжнй? Лишаю вашôй здогадливости и вашому знаню житя вôдгадане сеи загадки, а що-до свѣдка скажу, що се вже его рѣчь погодити ту присягу зъ власною совѣстію.

Теперь уже Павло зовсѣмъ упавъ на дусѣ.

Присяжнй сказали „виненъ“ и Михайла Равчуса засуджено на пять лѣтъ тяжкои вязницѣ.

Въ тôй самôй хвили, коли предсѣдатель вôдчитавъ засудъ суду, розлягъ ся глумливый смѣхъ по сали. То старый Майгеферъ засмѣявъ ся такъ. Пôднѣсъ ся на своимъ крѣслѣ и затисненй кулаки простягнувъ въ сторону Дуґляса, мовъ бы хотѣвъ ему кинути ся до горла.

Коли его вынесено, вôнъ кричавъ безпастанно:

— Малыхъ опришкôвъ вѣшають, а великихъ пускають на волю.

Прикро лунавъ смѣхъ безсильного старця по довгихъ коритарахъ судовыхъ.

(Дальше буде.)

— **На авдіенціи у Є. Святости Папы** бувъ въ середу по лат. Великодни Є. Ексц. п. Намѣстникъ Галичины ґр. Казимѣръ Бадені разомъ зъ своею родиною. Є. Св. Папа розпочавъ авдіенцію довшою промовою въ мовѣ француской на темать стану католицкои церкви въ Европѣ взагалѣ, причо̂мъ дуже приязно и зъ узнанемъ высказавъ ся про нашого Монарха и про Єго о̂дносины до по̂дданыхъ Єму народо̂въ. Пото̂мъ Є. Св. Папа розмовлявъ зъ каждымъ членомъ родины Є. Е п. Намѣстника а вко̂нци удѣливъ благословеня цѣлому родови пп. Баденіхъ. Оставшись самъ въ Папою, пояснивъ єму п. Намѣстникъ о̂дносины въ Галичинѣ.

— **Дръ Витовтъ Корытовскій**, віцепрезидентъ краєвои дирекціѣ скарбу, звидѣвши въ Краковѣ о̂дділы повѣтовои дирекціѣ скарбу, філіяльну касу краєву и уряды податкові та мытові, вернувъ вчера до Львова.

— **Доповняючій выбо̂ръ** одного члена рады повѣтовои въ Ярославѣ зъ ґрупы громадъ сельскихъ розписано на день 23 мая с. р.

— **Свячене въ ремѣснично̂мъ товаристві „Зоря"** о̂дбуло ся въ провѣдну недѣлю при участи около 80 осо̂бъ, члено̂въ товариства и гостей. Товариство мало честь повитати у себе також Є. Ексц. Впреосв. Митрополита Сильвестра, котрый прибувъ въ супроводѣ крилош. Вп. о. Бѣлецкого и капелана о. Яцковского. Зъ иншихъ гостей були ще Вп. оо. крилош. Туркевичъ и Павликовъ, оо. Редкевичъ и Гузаръ, проф. Петро Огоновскій и Гр. Врецьона та адвокаты дръ К. Левицкій и дръ Павецкій. По повитаню Впреосв. Митрополита головою товариства, п. Нагорнымъ, сповнивъ крилош. о. Павликовъ чинъ посвящения а Є. Ексц. Впреосв Митрополитъ выголосивъ довшу бесѣду, въ котро̂й заявивъ свою прихильно̂сть для „Зорѣ" и зазначивъ велику вагу рускихъ ремѣснико̂въ та стану мѣщанского взагалѣ. За свяченымъ по̂шли о̂дтакъ тосты, зъ котрыхъ перший о̂днѣсъ п. Нагорный въ честь Є. Ексц. Впреосв. Митрополита а Впреосвященый о̂дповѣвъ тостомъ въ честь члено̂въ „Зорѣ". По о̂дъѣздѣ Впреосвященого въ крилошанами протягнула ся гостина ажъ до 4 год. по полудни.

— **Нові грошѣ.** Зъ днемъ 1 мая будуть пущені въ курсъ нові монеты нікльові, сотики по 10 и 20 сотико̂въ (гелеро̂въ) разомъ и сребнѣ однокоро̂новки. О̂дъ того часу не будуть вже пускати ся въ курсъ теперѣшні срѣбні двадцятки (20 кр.) и будуть поволи стягненѣ. Теперь курсують вже бронзові сотики по 1 и по 2 сотики разомъ. Звертаемо увагу особливо нашихъ селянъ на то, що 1 сотикъ (гелеръ) значить то̂лько, що давный по̂въ крейцара, а 2 сотики (бронзова монета величины теперѣшного крейцара въ числомъ 2 на нѣй) мають вартѣсть дотеперѣшного крейцаря. Нехайже нѣхто не дає ся туманити и не приймає двохъ сотико̂въ за два крейцарѣ, лишь за крейцаръ.

— **Процесъ о мытові обманьства на пруско̂й границѣ** прибравъ величезні розмѣры. Доси єсть уже 160 обжалованыхъ, а увязненыхъ въ Краковѣ и Освѣтимѣ 38 осо̂бъ. Пачкарство розтягало ся не то̂лько на Краковъ и Освѣтимъ, де переведено ревізіѣ, але майже на всѣ мѣста Галичины и на богато мѣстъ иншихъ краѣвъ австрійскихъ, навѣтъ на Угорщину. Въ Новомъ Берунѣ надъ границею въ Прусахъ була справдѣшна спедиція, ведена трема купцами, до котрыхъ близько 150 фірмъ нѣмецкихъ фабрикато̂въ посылало товары, а тіи перепачковували черезъ мѣста Освѣтимъ, Хшано̂въ, Бялу и другі до Галичины, а о̂дси зелѣзницею або почтою пересылали на мѣсце призначеня. Слѣдство въ сѣй справѣ приспѣшено и утворено въ то̂й цѣли ажъ чотири окремі бюра.

— **Холера.** Староство въ Ко̂цмани повѣдомило оногды буковиньске правительство краєве, що въ Онутѣ появила ся азійска холера. Занедужали тамъ 2 особы, въ котрыхъ одна по ко̂лькохъ годинахъ умерла. Правительство выслало заразъ до Онута лѣкарѣвъ дра Ключенка и дра Камена. Въ Новыхъ Мамаѣвцяхъ померли въ остатныхъ днахъ 4 особы середъ подозрѣныхъ познакъ по 2 годиннѣ недузѣ. — Правительство пруске, якъ доносить „Гражданинъ", повѣдомило сими днями россійске міністерство справъ заграничныхъ, що для забезпеченя границѣ пруской о̂дъ холеры, подѣлено рѣку Вислу на просторѣ 320 верстовъ на 20 частей, а по каждо̂й зъ нихъ буде ѣздити по 2 кораблѣ зъ лѣкарскимъ персоналомъ; кораблѣ россійскі въ Гданьску не будуть мати нѣякои комунікаціи въ берегами, а воду и поживу будуть имъ доставляти пруські кораблѣ охоронні. Кро̂мъ того всѣ кораблѣ россійскі, які во̂йдуть на пруску теріторію Вислы, мають оплачувати спеціяльну данину по 100 марокъ на потребы антихолеричні.

— **Рада громадска въ Подусовѣ**, перемыскаго повѣта, рѣшила заложити касу позичкову, шпихлѣръ и побудувати громадскій домъ. Кро̂мъ того зарекло ся 80 господарѣвъ пити горѣвку.

— **Огнѣ.** Въ Стрыю згорѣла фабрика чорнила до чобо̂тъ и смаровила до возо̂въ Розенгека. Публика причинилась въ значно̂й мѣрѣ до згашеню огню. — Въ селѣ Позпанка гетманьска, въ повѣтѣ скалатско̂мъ, згорѣло сѣмь необезпеченыхъ господарствъ, вартости около 4000 зр.

— **Карыдостойна неосторожно̂сть.** При ул. Красицкихъ у Львовѣ, де теперь реставрує ся реально̂сть по̂дъ ч. 14, упавъ оногды о 7 год. вечеромъ заробѣникъ Михайло Войтовичь, до ямы наповненои лише що загашенымъ вапномъ и попаривъ ся такъ сильно, що треба було о̂дставити єго до шпиталю. Слѣдство поліційне выказало, що иму ту анѣ не обгородили анѣ не накрывають дошками и за то потягнено до одвѣчальности виноватого.

— **Смерть пьяниці.** Селянинъ зъ Кучурмаре на Буковинѣ, Пантелей Гнатюкъ, вертаючи передъ ко̂лькома днями въ нетверезо̂мъ станѣ домо̂въ переходивъ черезъ шляхъ зелѣзницѣ якъ разъ въ хвили, коли надъѣхавъ поѣздъ тяговый. Пьяниця не маючи часу втечи згинувъ по̂дъ колесами машины.

— **Звѣрска матѣрь.** Въ Мардвинѣ, радовецкого повѣта на Буковинѣ закопала селянка Катерина Шуюкъ живцемъ свою дитину въ высоко̂й на ко̂лька сяжнѣвъ купѣ трачиня побо̂чъ тамошного тартака парового. Злочинъ той выкрыто а звѣрску матѣрь потягнено до одвѣчальности.

— **Землетрясенє.** На островѣ Занте повторилось оногды знову землетрясенє и було дуже страшне. Майже всѣ домы завалили ся а зъ людей убило 50, а 100 тяжко покалѣчило.

Штука, наука и література.

— **„Кобзарь" Тараса Шевченка** въ двохъ частинахъ (томахъ), выданый науковымъ товариствомъ имени Шевченка а по̂дъ редакцією проф. Омеляна Огоновского вы̂йшовъ уже зъ друку, а сими днями появились уже перші примѣрники въ роско̂шно̂й оправѣ зъ робо̂тнѣ М. Спожарского и сына у Львовѣ. Частина перша мѣстить на вступѣ обширну студію проф Ом. Огоновского „Дещо про житє и літературну діяльно̂сть Тараса Шевченка" (стор. 1—CXVI), о̂дтакъ текстъ (стор. 1—294) и деякі примѣтки до першои частины „Кобзаря" (стор. 295—311). Частина друга мѣстить дальше текстъ, поезію и драматичный тво̂ръ „Назар Стодоля" (стор. 1—385) и примѣтки до другои частины „Кобзарь" (стор. 386—400). Єсть се найповнѣйше доси выданє поетичныхъ украиньскихъ творо̂въ Т. Шевченка. Выданє се и що до формы представляєсь дуже гарно. Друкъ выразный, четкій и чистый; форматъ выго̂дный — невелика во̂сѣмка. До першои части приложеный портретъ Шевченка зъ 1860 року (погрудє поета въ о̂дкритою головою). Оправа „Кобзаря" прекрасна. На полотнѣ вытиски чотирма красками, о̂дповѣдно до барвы полотна. Верхна окладина представляє посерединѣ у вѣнку портретъ Т. Шевченка (въ футрѣ и шапцѣ) и власноручный по̂дпись поета. Лѣворучь поетового портрету дѣвчина пригортає лѣвою рукою пальмову вѣтку, а правою по̂дносить высоко лавровый вѣнець. Въ горѣ окладины праворучь представлена родинна хата поета а надъ нею звѣздка въ написію „$^{25}/_{2}$ 1814". На долѣ окладины виднѣє зъ лѣвого боку могила Шевченкова зъ датою смерти поета „$^{26}/_{2}$ 1861", а зъ правого боку образокъ представляючій Шевченка въ домовинѣ (оба взяті изъ звѣстныхъ рисунко̂въ Сластьоны). По берегахъ окладины проведена кольорована мережка унята въ золотій рубцѣ. Выконанє сеи композиціѣ окладинки, зроблено по̂сля проекту проф. Шухевича, приносить честь знано̂й въ краю робо̂тни нашого земляка Михайла Спожарского и єго сына. Цѣна обохъ томо̂въ „Кобзаря" въ оправѣ 4 зр. 50 кр. а зъ пересылкою почтовою 5 зр. Зложившимъ передплату высылаєсь „Кобзарь" въ канцеляріи друкарнѣ наукового товариства имени Шевченка сими днями.

† Посмертні вѣсти.

О. Володимиръ Погорецкій, завѣдатель Ступницѣ, въ самбо̂рско̂мъ повѣтѣ, померъ дня 16 цвѣтня въ 25-о̂мъ роцѣ житя а 2 о̂мъ священьства. — Въ Коломыи померъ бар. Мех. Гайдель, властитель бо̂льшои посѣлости въ Россіи; о̂дъ 20 лѣтъ мешкавъ въ Коломыи. — Кс. Рышардъ Лабай, вікарій у св. Анны у Львовѣ померъ дня 15 цвѣтня у Львовѣ. Небо̂щикъ бувъ перше вікаріємъ въ Коломыи. — Въ Перемышли померли Пос. Гертлеръ Блюменфельдъ, капітанъ 45 полку пѣхоты и Игн. Смичиньскій, люстраторъ мастко̂въ громадскихъ въ повѣтѣ перемыско̂мъ.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Цѣна збо̂жа у Львовѣ** дня 17 с. м.: пшениця 7·— до 8·—; жито 6·— до 6·25; ячмѣнь 5·— до 5·75; овесъ 5·25 до 6·—; рѣпакъ 10·25 до 12·25; горохъ 6·50 до 9·50; вика 4·75 до 5·25; насѣнє льняне 11·— до 11·25; бо̂бъ 6·— до 9·—, бобикъ —·— до —·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 67·— до 73·—; бѣла 75·— до 90·—; шведска —·— до —·—; киминокъ 23·— до 24·—; анижъ 39·— до 40·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·— до 13·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Бѣлградъ 19 цвѣтня. Вѣсти о змѣнахъ посло̂въ сербскихъ за границею суть неправдиві. Именованє міністра справедливости наступить ажъ по выборахъ до котрыхъ роблять ся вже приготовленя. Король принимавъ вчера депутацію молодежи купецкои а о̂дтакъ проходжувавъ ся зъ Чирічемъ по улици Михаила. Ліберальна партія возьме участь въ выборахъ. — Рістичь думає осѣсти въ Швайцаріи.

Будапештъ 19 цвѣтня. Въ палатѣ посло̂въ закончила ся дебата буджетова а президентови міністро̂въ, Векерльому зробили послы велику овацію.

Прага 19 цвѣтня. Комісія соймова о̂дкинула 8 голосами противъ 5 внесенє Молодочехо̂въ, щобы надъ предложенемъ правительства въ справѣ утвореня суду окружного въ Шлянѣ перейти до порядку дневного.

Берлинъ 19 цвѣтня. Цѣсарь и цѣсарева выѣхали вчера вечеромъ до Риму окремымъ поѣздомъ зложенымъ зъ десять возо̂въ сальоновыхъ, котрый въ Инсбруку буде подѣленый на двѣ части и ажъ въ Боценѣ буде знову злученый. Приѣздъ до Риму назначеный на четверъ въ полудне.

Переписка Редакціѣ.

Вп. Н. Н. въ К. Першу Вашу просьбу сповняємо и за довѣрє дякуємо; а зъ другою просьбою удайте ся самѣ впростъ до редакціи часописи, котра Вамъ до вподобы, бо то такъ годить ся зробити. — **Вп. Ш. въ Х.** Вашѣ дописи будуть небавомъ помѣщеній.

Надо̂слане.

За редакцію о̂дповѣдає Адамъ Креховецкій.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣннѝ и шамотовѝ.

Плыты бѣлѝ и кольоровѝ. — Насады коминковѝ.
Комплетнѝ уряджения для стаєнъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

заступники для **Галичины и Буковины**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Бюро дневникôвъ и оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львовѣ

улиця Кароля Людвика число 9.

приймає

абонаментъ на всѣ дневники

по цѣнахъ оригінальныхъ.

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛѢТИНЬСКИЙ, ЛЬВÔВЪ

2. Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сирый

Вапно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручає дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій у Львовѣ

2. Коперніка 2. 54

Л. І. Патрахъ въ Стрыю

въ Галичинѣ

складъ машинъ, рôльничихъ знарядôвъ и кôстяной муки.

Выключный складъ фабричный **КÔСЪ** зô значкомъ „Сѣчкарня“ для Австріи, Россіи, Нѣмеччины, Угоръ и Всходу.

Доброта нашихъ кôсъ до клепання зъ надьобыкновеннымъ гартомъ зъ анґлійской серебристои стали въ жолтою политурою, доказана найлучше великимъ отбытомъ въ цѣлой державѣ. —

За доброту косы, ручается; если бы однакже котра не понравилась, а даже, если бы по 5—6 разовомъ клепанію добре не косила якъ пишемо, то принимаємъ сю назадъ.

КОСЫ: довольно довгіи продаємо по цѣнѣ:

Довг:	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105 цтм.
Цѣна:	1	1.05	1.10	1.20	1.30	1.40	1.50	1.60	1.70	1.80 зр.

Правдивѝ мармуровѝ каменѣ:

Довг.:	18	21	22 цтм.
Цѣна:	30	35	38 кр. за штуку.

Правдивѝ каменѣ 16 кр. Бабка зи молоткомъ 1·20 кр.

☞ Селяне котрѝ беруть 10 штукъ, одержать одну (11-тую) даромъ.

Можна также одержати: молотильню, сѣчкарню, млынки до ощещаня збôжа и прочѝ рôльничѝ предметы и на выплатъ до року; анґлійскѝ ножѣ до всѣхъ сѣчкарней.

TH.	CCH.	CSA
80,	1.40	1.50 зр.

Высылаєся сейчасъ за готôвку, або за послѣплатою. 1

На убраня

найлучшѝ матеріи суконнѝ

камґарны, шевіоты, льоденъ, непромакальнѝ сукна стрѣлецкѝ, матеріи на всякѝ убраня и найрозличнѣйшѝ найновѣйшѝ матеріи на дамску ґардеробу на весну и лѣто, всьо после найновѣйшои моды и знане въ найлучшои якости, достарчає по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ навѣть на метры,

також приватнымъ людямъ.

Складъ ц. к. пр. фабрики тонкого сукна и товарôвъ зъ свечои вовны

MORITZ SCHWARZ

Zwittau, Mähren.

Взôрцѣ дармо. Признаня вôдъ усѣхъ людей, властей и товариствъ. Для панôвъ кравцѣвъ дуже гарнѝ книги зъ взôрцями неоплачено. 57

Кореспонденціи въ языцѣ нѣмецкôмъ

Велику нагоду зарôбку

подає теперь спекуляція на біржи збôжевой, а порученя выконують ся безъ всякого покрытя якъ найскорше, однакожъ лише для перворядныхъ фірмъ, купцѣвъ, фабрикантôвъ, бôльшихъ промысловцѣвъ, властителѣвъ каменицъ и дôбръ, торговцѣвъ збôжа, кавалерôвъ и пр. пр. Листы лише правдиво охочихъ спекулянтôвъ зъ повною адресою пôдъ шифрою „Gewinnst-Chancen“ залагоджує експедиція анонсôвъ

M. Dukes. Wien I./I. 51

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручає

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

9

Поручає ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.